

Byla C-495/01

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Suomijos Respubliką

„Valstybės subsidijoms nevykdymas – Direktyva 77/388/EEB – PVM – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas – Apmokestinamoji vertė – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Reglamentas (EB) Nr. 603/95 – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje“

Sprendimo santrauka

Mokesčių teisės nuostatos – Teisės aktų derinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamoji vertė – Tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Sūvoka – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje – Netaikymas – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teikiama pagalba neapmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu – Priimtinumas

(Tarybos direktyvos 77/388 11 str. A skirsnio, 1 dalies a punktas)

Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas nustato, kad pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinama visa prekė ir paslaugų vertė, numatant, kad apmokestinamąją vertę sudaro subsidijos, tiesiogiai susijusios su sandorio kaina, suteikiamos apmokestinamiesiems asmenims. Valstybė narė, kuri netaiko mokesčio pagalbai, suteiktai pagal Reglamentą Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo, vykdo savo subsidijoms pagal šią nuostatą.

Iš tikrųjų „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ sūvoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, ir kurias trečioji šalis suteikia pardavėjui ar teikėjui.

Taigi šios pagalbos apmokestinimo sąlygos nėra tenkinamos, kai perdirbimo įmonė parduoda iš šviežių pašarų gamintojų pirktus ir išdžiovintus pašarus, nes šiuo atveju pagalba nėra specialiai teikiama tik tam, kad perdirbimo įmonė galėtų tiekti sausuosius pašarus pirkėjui mažesniais nei pasaulinės rinkos kainomis. Ši sąlyga netenkina ir sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta šios perdirbimo įmonės su šviežių pašarų gamintoju, nes perdirbimo įmonės gaunama pagalba nėra suteikiama jos naudai, ir ši įmonė atlieka tik tarpininko tarp pagalbų skirstančios institucijos ir pašarų gamintojo vaidmenį.

(žr. 27–28, 32–33, 37, 39, 43 ir 46 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d.(*)

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Direktyva 77/388/EEB – PVM – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą – Apmokestinamoji vertė – Subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina – Reglamentas (EB) Nr. 603/95 – Pagalba, teikiama sausųjų pašarų sektoriuje“

Byloje C-495/01

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Traversa ir I. Koskinen, nurodžiusių adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovų,

prieš

Suomijos Respubliką, atstovaujamą T. Pynnä, nurodžiusios adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

atsakovų,

palaikomų

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos W. D. Plessing ir M. Lumma,

ir

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Kruse ir A. Falk, nurodžiusių adresų dokumentams teikti Liuksemburge,

įstojusių šalių,

dėl pripažinimo, jog neapmokestindama pridėtinės vertės mokesčiu teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 603/95 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1), Suomijos Respublika nevykdė sąsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, p. 1) 11 straipsnį,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann (pranešėjas), J. P. P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ir N. Colneric,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,

sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

susipažinęs su pranešimu apie bylą,

išklausęs 2003 m. spalio 16 d. posėdyje Komisijos, atstovaujamos E. Traversa, I. Koskinen, K. Gross ir K. Simonsson, Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos M. Lumma ir Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Kruse, žodinius pasisakymus,

susipažinęs su 2003 m. lapkričio 27 d. pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Pagal EB 226 straipsn? pareikštu ieškiniu, kur? Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2001 m. gruodžio 21 d., Europos Bendrij? Komisija prašo pripažinti, jog neapmokestindama prid?tin?s vert?s mokes?iu (toliau – PVM) teikiamos pagalbos pagal 1995 m. vasario 21 d. Tarybos reglament? (EB) Nr. 603/95 d?l bendro saus?j? pašar? rinkos organizavimo (OL L 63, p. 1), Suomijos Respublika ne?vykd? ?sipareigojim? pagal 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EBB d?l valstybi? nari? ?statym?, susijusi? su apyvartos mokes?iais, suderinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas apskai?iavimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 11 straipsn?.

Teisinis pagrindas

PVM reglamentavimas Bendrijos teis?je

2 Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad PVM apmokestinamas „preki? tiekimas ar paslaug? teikimas, kai šalies teritorijoje už atlyg? prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

3 Tos pa?ios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta:

„Apmokestinam?j? vert? sudaro:

a) tiekiam? prekį ir teikiam? paslaug?, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlyg?, kuris yra ar turi b?ti tiek?jo gautas iš pirk?jo, kliento ar tre?iosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, ?skaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su ši? prekį ar paslaug? kaina.“

Pagalbos sausiesiems pašarams reglamentavimas Bendrijos teis?je

4 Reglamento Nr. 603/95 3 straipsnyje numatoma, kad pagalbos dydis yra 68,83 eur? už ton? dirbtiniu b?du džiovintiems sausiesiems pašarams ir 38,64 eur? už ton? sausiesiems pašarams, išdžiovintiems saul?je.

5 1995 m. birželio 9 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1347/95 (OL L 131, p. 1) pakeistame 4 straipsnyje nustatomi produkt? didžiausi garantuoti kiekiai, už kuriuos gali b?ti suteikta pagalba. Šie kiekiai dalijami valstyb?ms nar?ms.

6 5 straipsnyje numatyta:

„Kai saus?j? pašar? kiekis, kuriam pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dali? nuostatas yra prašoma pagalbos, bet kuriais prekybos metais viršija atitinkamai 4 straipsnio 1 arba 3 dalyse nurodytus DGK, tais metais mok?tina pagalba apskai?iuojama taip:

– pagalba už pirmuosius 5 %, kuriais viršytas DGK, visose valstyb?se nar?se sumažinama perviršiui proporcinga suma,

– viršijus daugiau kaip 5 %, visose viršijusiose valstyb?se nar?se pagalba papildomai mažinama dar 5 % proporcingai šiam perviršiui.

<...>“

7 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad norint įgyti teisę į avansą minimus sausuosius pašarus būtina išvežti iš perdirbimo įmonės.

8 8 straipsnyje numatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba skiriama suinteresuotai šaliai pateikus paraišką iš perdirbimo įmonės išvežtą ir toliau nurodytus reikalavimus atitinkančią sausąją pašarą atžvilgiu:

a) didžiausias drėgmės kiekis turi būti ne didesnis kaip 11–14 % ir gali skirtis pagal produkto pateikimo formą;

b) mažiausias žalio baltymo kiekis sausoje medžiagoje neturi būti mažesnis kaip:

– 15 % – 1 straipsnio a punkte ir b punkto antroje įtraukoje išvardytą produktą,

– 45 % – 1 straipsnio b punkto pirmoje įtraukoje išvardytą produktą;

c) sausieji pašarai turi būti nesugedę, grynai ir geros kokybės.

Kiti reikalavimai, ypač dėl liztelienos, karotino kiekio, gali būti nustatyti 17 straipsnyje nurodyta tvarka <...>“

9 9 straipsnio c dalyje nustatyta:

„3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik toms 1 straipsnyje išvardytus produktus perdirbančioms įmonėms, kurios:

<...>

c) priklauso bent vienai iš šių kategorijų:

– įmonės, sudariusios sutartis su džiovinimui skirtą pašarą gamintojais,

– įmonės, perdirbusios savo derlių, o jei tai grupės – savo narių derlių,

– įmonės, savo atsargas įsigijusios iš juridinių arba fizinių asmenų, suteikiančių garantijas, kurias būtina nustatyti, sudariusios sutartis su džiovinimui skirtą pašarą gamintojais; šie juridiniai arba fiziniai asmenys yra pirkėjai, valstybių nariai, kuriose pašarai yra išauginti, kompetentingų institucijų patvirtinti pagal 17 straipsnyje nurodyta tvarka nustatytas sąlygas <...>“

10 11 straipsnio 2 dalyje patikslinama:

„Jei 9 straipsnio c dalies pirmoje įtraukoje minimos sutartys yra pagal specialų užsakymą sudarytos gamintojų pristatytą pašarą perdirbimo sutartys, jose nurodomas bent plotas, kurio derlius turi būti pristatytas, ir įtraukiamas straipsnis, pareigojantis perdirbimo įmonės sumokėti gamintojams 3 straipsnyje nurodytą pagalbą, kurią jie gauna už pagal sutartis perdirbtus kiekius“.

Ikiteisminis procedūra

11 1998 m. lapkričio 18 d. Komisija, nustačiusi, kad Suomijos Respublika, neapmokestindama PVM teikiamos pagalbos pagal Reglamentą Nr. 603/95, pažeidžia Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą, remdamasi EB sutarties 169 straipsniu (dabar – EB 226 straipsnis) išsiuntę formalų spėjimą siūlydama per du mėnesius nuo gavimo pateikti savo pastabas.

12 1999 m. sausio 8 d. laišku Suomijos vyriausybę atsakė, kad pagalba sausiesiems pašarams yra subsidija gamybai ir jokiais būdais nesusijusi su sausųjų pašarų pirkėjo mokamu atlygiu. Šiomis aplinkybėmis tokios pagalbos neapmokestinimas PVM nepažeidžia Šeštosios direktyvos 11 straipsnio.

13 1999 m. liepos 19 d. Komisija nusiuntė Suomijos Respublikai argumentuotą nuomonę, nurodydama per du mėnesius nuo gavimo imtis būtinų priemonių, kad būtų tinkamai atsižvelgta. Ji tvirtino, kad ginčijamos pagalbos tikslas yra leisti sausuosius pašarus perdirbančioms įmonėms pateikti sausųjų pašarų rinkai produktų mažesniais kainomis nei savikaina, arba, kitaip tariant, be pagalbos sausieji pašarai būtų tiekiami aukštesniais kainomis.

14 1999 m. rugsėjo 9 d. Suomijos vyriausybė, atsakydama, argumentuotą Komisijos nuomonę, ginčijo faktą, kad pagalba ir pašarų pardavimo kaina yra tiesiogiai susijusios. Perdirbtų pašarų kaina kinta pagal rinką, tuo tarpu pagalbos suma tonai lieka tokia pati.

15 Šiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

16 2002 m. gegužės 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Vokietijos Federacinei Respublikai ir Švedijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikant atsakovų reikalavimus.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

17 Komisija teigia, kad pašarų perdirbimo įmonių sandoriai gali būti apmokestinami PVM dviem atvejais iš trijų galimų:

- šviežių pašarų pirkimas iš gamintojų, po to perdirbtų produktų perpardavimas tretiesiems asmenims,
- sutarčių pagal specialų užsakymą dėl gamintojų šviežių pašarų perdirbimo bei perdirbtų produktų jiems grąžinimo sudarymas.

18 Sudarant prekių pirkimo ir perpardavimo sutartis, perdirbimo įmonių, perkančių pašarus iš gamintojų ir po to juos perparduodančių trečiuosius šalims, sandoriai akivaizdžiai turėtų būti laikomi prekių tiekimu Šeštosios direktyvos prasme, ir todėl turėtų būti apmokestinami.

19 Perdirbimo įmonių sausųjų pašarų grąžinimas pagal sutartis pagal specialų užsakymą šviežių pašarų gamintojams turėtų būti laikomas pašarų džiovinimo paslaugų teikimu. Toks paslaugų teikimas turėtų būti apmokestinamas pagal Šeštąją direktyvą.

20 Sandorių apmokestinimas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą yra pagrindas apmokestinti PVM pagal Reglamentą Nr. 603/95 teikiamą pagalbą.

21 Komisija pastebi, kad pagal Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnį „3 straipsnyje numatyta pagalba suteikiama tik produktus perdirbančioms įmonėms <...>“. Todėl šios įmonės teisine prasme yra subsidijų gavėjos, apie kurias minėjo Bendrijos teisės aktų leidėjas Šeštosios

direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte, nurodydamas, kad „atlyg? turi gauti tiek?jas“. Reglamente Nr. 603/95 neminimas joks kitas naudos gav?jas, kuris pagal teisin? prasm? gal?t? gauti pagalb? prekybai sausaisiais pašarais.

22 Komisija pripaž?sta, kad subsidijos skyrimas tam tikroms ?mon?ms gali tur?ti teigiam? ekonomin? poveik? ?kio subjektams, esantiems ir pirmesn?se gamybos stadijose (šiuo atveju – švieži? pašar? gamintojai), ir esantiems v?lesn?se gamybos stadijose negu subsidij? gavusi ?mon? (šiuo atveju – gyvuli? augintojai). Ji pažymi, kad jei sudaromos sutartys pagal special? užsakym?, Bendrijos teis?s akt? leid?jas pagal Reglamento Nr. 603/95 11 straipsnio 2 dal? ?pareigoja perdirbimo ?mones sumok?ti gamintojams nurodyt? pagalb?, kuri? jie gauna iš intervencin?s agent?ros.

23 Ta?iau nei tikimyb?, kad subsidija pasinaudos kiti ?kio subjektai, nei ?pareigojimas sumok?ti vis? ar dal? subsidijos kitiems ?kio subjektams jokia b?du nekei?ia teisini? šios problemos aspekt?. Pagalbos gav?jas teisine prasme, t. y. perdirbimo ?mon?, tur?t? b?ti atskiriamas nuo netiesioginio pagalbos gav?jo ekonomine prasme.

24 Komisija tvirtina, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte naudodamas s?vok? „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ Bendrijos teis?s akt? leid?jas siek? ? PVM apmokestinam?j? vert? ?traukti vis? pagalb?, kuri tiesiogiai susijusi su tiek?jo ar teik?jo gautu atlygiu. Šios subsidijos turi b?ti tiesiogiai ar priežastiniu ryšiu susijusios su tiksliai nustatytais kiekiais ar kiekybiškai ?vertinam? preki? ar paslaug? tiekimu ar teikimu: pagalba tur?t? b?ti teikiama tai preki? ar paslaug? daliai, kuri parduodama rinkoje. Taip yra šiuo konkre?iu atveju.

25 Suomijos vyriausyb? tvirtina, kad pagalba perdirbimo ?mon?ms, atsižvelgiant ? jos tiksl?, skai?iavimo pagrind? ir poveik?, teikiama siekiant sumažinti produkcijos kain? ir neturi tiesiogin?s ?takos saus?j? pašar? pardavimo kainai. Jos tikslas yra paremti ?kininkus bei garantuoti aukštos kokyb?s pašarus Bendrijoje. Tod?l Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto taikymo s?lygos n?ra tenkinamos.

26 Vokietijos ir Švedijos vyriausyb?s palaiko Suomijos vyriausyb?s reikalavimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

27 Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatytais atvejais PVM apmokestinam?j? vert? sudaro ir subsidijos, mokamos apmokestinamiesiems asmenims, kad PVM b?t? apmokestinama visa preki? ir paslaug? vert?, taip siekiant išvengti, kad subsidijos mok?jimas nesumažint? mokestini? pajam?.

28 Pagal jos formuluot? ši nuostata taikoma tuo atveju, jeigu subsidija yra tiesiogiai susijusi su sandorio kaina.

29 Šiuo atveju subsidija pirmiausiai turi b?ti mokama konkre?iam subsidijuojamam ?kio subjektui, suteikiant jam galimyb? tiekti tam tikras prekes ar teikti tam tikras paslaugas. Tikrai tokiu atveju subsidija gali b?ti laikoma atlygiu už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas ir gali b?ti apmokestinama. Ypa? reikia pabr?žti, kad naudos gav?jas turi teis? gauti subsidij? tod?l, kad jis atliko apmokestinam? sandor? (2001 m. lapkri?io 22 d. Sprendimo *Office des produits wallons* C?184/00, Rink. p. I?9115, 12 ir 13 punktai).

30 Be to, reikia patikslinti, ar preki? ar paslaug? pirk?jas gauna naudos iš subsidij?, mokam? naudos gav?jui. Galiausiai pirk?jo mokama kaina turi b?ti sumažinta proporcingai pardav?jo ar tiek?jo gaunamai subsidijai, pagal kuri? pastarieji nustato kain?. Taip pat turi b?ti nustatyta, ar tas faktas, kad pirk?jui ar tiek?jui mokama subsidija, objektyviai sudaro galimybes jiems v?liau

parduoti prekes ar teikti paslaugas žemesnėmis kainomis už tas, kurios būtų nustatytos nesant subsidijos (pirmiau minėto sprendimo *Office des produits wallons* 14 punktas).

31 Atlygis, mokamas subsidija, bent jau turi būti aiškiai apibrėžtas. Subsidijos dydis nebūtinai turi tiksliai atitikti tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kainos sumažėjimą. Pakanka, kad santykis tarp kainos sumažėjimo ir subsidijos, kuri gali būti fiksuoto pobūdžio, būtų pastebimas (sprendimo *Office des produits wallons* 17 punktas).

32 Galiausiai pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą „subsidijos, tiesiogiai susijusios su kaina“ sūvoka apima tik subsidijas, sudarančias visą ar dalį atlygio už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, kurį trečiosios šalys sumoka pardavėjui ar tiekėjui (minėto sprendimo *Office des produits wallons* 18 punktas).

33 Reikia konstatuoti, kad šiuo atveju ginijamos pagalbos apmokestinimo PVM sąlygų netenkina nė viena iš dviejų Komisijos numatytų sandorių kategorijų, t. y., viena, perdirbimo žmonių iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimas, antra, sutartis pagal specialų užsakymą, sudaryta tarp perdirbimo žmonių ir šviežių pašarų gamintojo.

Iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimas

34 Komisijos nuomone, perdirbimo žmonių sausųjų pašarų, kuriems žaliava gūgyta iš šviežių pašarų gamintojų, pardavimas yra prekių tiekimas pagal Šeštąją direktyvą.

35 Pagalba yra teikiama toms perdirbimo žmoniųms, kurios gali laisvai ja disponuoti.

36 Tačiau pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą pagalba nėra tiesiogiai susijusi su apmokestinamų sandorių kaina.

37 Iš tikrųjų pagalba neteikiama specialiai tik tam, kad perdirbimo žmoniųs galėtų tiekti sausuosius pašarus pirkėjui.

38 Šiuo atveju šalys sutinka, kad pasauliniame rinkoje nėra sausųjų pašarų trūkumo. Taip pat neginijamas faktas, kad pagalbos sistemos tikslas yra, pirma, remti gamybą Bendrijoje siekiant užtikrinti vidinių tiekimo šaltinį, neatsižvelgiant į faktą, kad gamybos išlaidos joje yra didesnės nei pasauliniame rinkoje, ir, antra, gaminti aukštos kokybės pašarus. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 603/95 11 konstatuojamojoje dalyje akcentuojamas tikslas „paskatinti reguliarių šviežių pašarų tiekimą perdirbėjams ir suteikti galimybę gamintojams pasinaudoti pagalbos programa“, o 10 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad turėtų būti nustatyti kriterijai, apibūdinantys remtinų sausųjų pašarų kokybės minimumą, kurie nurodyti Reglamento Nr. 603/95 8 straipsnyje.

39 Šiomis aplinkybėmis pagalbos sistema nėra vartojimų skatinanti sistema. Ja nesiekiama skatinti trečiųjų šalių pirkti sausuosius pašarus žemesnėmis dėl pagalbos kainomis nei pasaulinės rinkos kaina, t. y. situacijoje, kai PVM apmokestinamoji vertė, apribota mokama kaina, neatitiktų visos tiekiamų prekių vertės. Ja siekiama paskatinti trečiųjų šalių gūgyti tiekiamų pašarų Bendrijoje panašia kaina, kaip ir pasauliniame rinkoje, ir už kurią būtų galima gūgyti tiekiamų prekių už Bendrijos ribų, jeigu be pagalbos pašarų tiekimas Bendrijoje būtų neįmanomas arba nepakankamas. Šiai kainai taikomas PVM atspindi visą rinkoje esančio produkto vertę.

40 Remiantis tik šiais motyvais, nesant būtinumo išnagrinėti, ar pagalbos traukimas į apmokestinamąją vertę atitinka kitas sąlygas, konstatuojama, kad Komisijos prieštaravimai dėl iš gamintojų pirktų ir išdžiovintų pašarų pardavimo nėra pagrūsti.

Sutartys pagal specialų užsakymą

41 Komisijos manymu, sutar?i? pagal special? u?sakym? tikslas yra perdirbimo ?moni? d?iovinimo paslaug? ?vie?i? pa?ar? gamintojams tiekimas.

42 Ta?iau pagal ?e?tosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? tam, kad subsidija b?t? apmokestinama, ji turi b?ti mokama preki? tiek?jo ar paslaug? teik?jo naudai taip, kad jis gal?t? laisvai ja disponuoti.

43 Sutar?i? pagal special? u?sakym? atveju perdirbimo ?moni? gaunama pagalba n?ra mokama j? naudai.

44 I? tikr?j? Reglamento Nr. 603/95 9 straipsnis nustato, kada „pagalba <...> suteikiama tik produktus perdirban?iams ?mon?ms“.

45 Vis d?lto Reglamento Nr. 603/95 15 konstatuojamojoje dalyje numatoma galimyb? pagal sutartis pagal special? u?sakym? gaunam? pagalb? gr?žinti gamintojui, ir to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas ?pareigojimas perdirbimo ?mon?ms sumok?ti gamintojams pagalb?, kuri? jos gauna u? pagal sutartis perdirbtus kiekius.

46 Be to, perdirbimo ?mon? negali laisvai disponuoti suteikta pagalba. Ji atlieka tarpininko tarp pagalb? skirstan?ios institucijos ir pa?ar? gamintojo vaidmen?. ?iuo atveju nepriimtinas Komisijos pasi?lytas kriterijus, susij?s su „gav?ju teisine prasme“, neatsi?velgiant ? ekonomin? naud?.

47 ?iomis aplinkyb?mis pagalba negali b?ti laikoma atlygiu perdirban?iai ?monei u? paslaug? teikim? ir nesuteikia teis?s teikti paslaugas ?emesn?mis kainomis.

48 Pa?ar? d?iovinimo paslaugos kaina turi apimti vidutin? perdirbimo kain? taip, kad apmokestinimas PVM, taikomas ?iai kainai, apimt? vis? teikiam? paslaug? vert?.

49 Suteikta pagalba gamintojui suteikia galimyb? suma?inti saus?j? pa?ar? kain?. Ta?iau ?is suma?inimas neturi poveikio apmokestinamo sandorio kainai. Poveikis pasirei?kia *a posteriori* po mok?jimo tokia kaina, kuri atitinka vis? teikiam? paslaug? vert?.

50 Jeigu pagalba, suteikiama ?vie?i? pa?ar? gamintojui, b?t? ?traukta ? apmokestinam?j? vert?, b?t? papildomai apmokestinamas pa?ar? d?iovinimas, o tai prie?tarauja ?e?tosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktui.

51 Remiantis tik ?iais motyvais, nesant b?tinumo i?nagrin?ti, ar pagalbos ?traukimas ? apmokestinam?j? vert? atitinka kitas s?lygas, konstatuotina, kad Komisijos kaltinimai d?l sutar?i? pagal special? u?sakym? n?ra pagr?sti.

52 Darytina i?vada, kad n? vienas i? dviej? Komisijos kaltinim? n?ra pagr?stas, tod?l ie?kinys turi b?ti atmestas.

D?l bylin?jimosi i?laid?

53 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai ?aliai nurodoma padengti i?laidas, jeigu laim?jusi ?alis to pra??. Kadangi Komisija pralaim?jo byl?, ji turi padengti i?laidas.

54 Pagal Darbo reglamento 69 straipsnio 4 dal? Vokietijos Federacin? Respublika ir ?vedijos Karalyst?, ?stojusios ? byl? ?alys ir palaikiusios atsakov?s reikalavimus, pa?ios padengia savo i?laidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos išlaidas.**
3. **Vokietijos Federacinė Respublika ir Švedijos Karalystė pažeidžia savo išlaidas.**

Timmermans

Gulmann

Puissochet

Cunha Rodrigues

Colneric

Paskelbta 2004 m. liepos 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

Antrosios kolegijos pirmininkas

R. Grass

C. W. A. Timmermans

* Proceso kalba: suomių.